

Bariş Ardahan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Barış Ardahan (Türkü tadında şiirler dileğiyle...)

Güneşin o ilk doğuş anına en son ne zaman tanık oldun. İnsanoğlu, taptaze ışıklarının tüm vücuduna yayılmasını ne zaman izledin kendinde, bir sonbahar sabahı o ılıklığı ne zaman hissettin yüreğinde... Bizler aslında bize her günün bir lütûf olduğunu anlamayacak kadar duyarsız bir şekilde geçip gidiyoruz bu hayattan. Hangimiz sabah gözünü açtığında bunu dünyaya tekrarlıyor: Bugün özel bir gün çünkü ben bugün de yaşıyorum; gözlerim açık, ilk nefesimi bilinçli bir şekilde çektim içime, bu bir ayrıcalık, bugün özel bir gün, evet.. bugün bana bir gün daha yaşama şansı verildi diye. İnsan yaşamında ne sorunlar var ama biz o kazağı alamadık diye bütün günü o güzelim ruhumuza ve bedenimize azap çektirmekle geçiriyoruz veya sevgiliniz sizin sevginizin yüceliğini anlamadı diye kahroluyoruz veya sular gitti diye, hava soğudu diye bütün gün kendimize ve sevdiklerimize surat asıyoruz. Bir de şöyle düşünelim; siz başlı başınıza bir yaşamsınız ve hayatta telafi edilemeyecek tek şey ölümdür. Sular elbette gelecektir, soğuk hava için biraz daha sıkı giyinebiliriz, sevgilin seni anlamıyorsa aslında senin ssevdana layık olmadığını pekâlâ algılayabilirsin... Peki bu hayata ne zaman gülümseyeceksin, ne zaman kendin için birşeyler yapacaksın, en sevdiğin çiçeği hâlâ başkalarından bekliyorsun, bugün kendine niye o çiçeği almıyorsun, ne zaman miskinliğinden bir sabahta ödün verip doğanın ısrarla uyanışına kendini de şahit etmiyorsun, unutma ki bu hayatı güzelleştirecek olan da çekilmez hale getirecek olan da sensin, sakın başkalarını suçlama... Hadi artık her sabah yüreğine kocaman gülümsemelerle dolu bir nefes çek ve bütün gün verdiğin her nefesin içine bu gülümsemelerden katarak etrafındaki tüm canlı varlıkları varlığından haberdar et. Hayata öylesine gelme ve de öylesine gitme, unutmaki bir ağacın gövdesine sarıldığında onun kalp atışlarını duyabilecek kadar bu dünyada duyarlı yaşamak senin elinde, her ne olursa olsun tanı veya tanıma ama GÜNAYDIN 'ını ve GÜLÜMSEME 'ni hiç bir canlıdan eksik etme. Unutma sen bu dünyada başlı başına bir yaşamsın ve bu yüzden bile varlığın çok özel...

***** aRDaHaN

Şişli-Güneşli
25.06.2001 İSTANBUL

Anlamı yok sensizliğin
Perdeler, gökkuşağı, gölgem
Dışarıda güneşli bir haziran sabahı...

Sabah olur bir istanbul gecesinin ardından
Akşam giyinir beyaz elbiselerini
Ne söylesem boş, kelimeler bir, bir; istanbul hanımefendisi

Kocaman parıldayan bir kalp
Kömür karası gözler alev alev...

Anlamı silinmiş bir hüzün;
Sen gelince cezaevinin parmaklıklarından atlar.

Düşmek üzeredir gecenin gizi koynuna
Bir İstanbul akşamı,
Şişli-güneşli hattı
25.06.2001 İSTANBUL

Akşam güneşim, sudamlam, paylaşılmazım
7 renk ve ümit, bir sevi şiiri
Geceleri gülün dikenini,
Ne arar insan, ne bulur şu fani dünyada...
Akşam üstleri, gündüzün bekçileri, İSTANBUL

Anlamı yok pencerelerin, güneşin
Perdeler, gökkuşağı, birde sen
Akşam yine giyinir cezaevi elbiselerini
Ne söylesem boş...
Nasıl sevebilirim ki sensiz?
Anlamı silinmiş kömür karası geceleri...

25.06.2001 İSTANBUL...

Barış Ardahan

GeCe de SaRHoŞ ŞiŞeLeR de

Gece de sarhoş olacak eminim bu sefer
.....Tiriyaki gibi tûtecek sabahlara değin,
Yıldızlar dökülecek gökyüzünden
.....Işığı ilk defa yetişemeyecek gündüzlerin

.....Önce şişelere sarılacağız
Sonra mezeler gelecek ardisıra
.....Beyaz peynir, kavun, domates, unuttuğum niceleri;
Derken gökyüzü örtecek üzerimizi
.....Gam'ı, kederi boğacak rakı şişeleri
Gün karanlık kalacak, güneş karanlık

Son bir çığlıkla uyanacak güneş
.....Alev alev yanacak gece
Utancından kızaracak gökyüzü
.....Ve biz yine geç kalmış olacağız....

Barış Ardahan

...:FiGüRaN:...:

.....Bir sevda masalı düş'le gerçek arasında
Hiç insan eli değmemiş
.....Başka masallara benzemeyen, benzetilemeyen
Yazarı benim, yaşayanı benim, kahramanı benim,
.....Sevgilerin en yücesini sunarım kadehte aşıklara
Ve sadece sevmesini bilenler yer alabilir;
.....Beş para etmez insanlar sadece figürandır masallarımda....

Barış Ardahan

..:Kediler ve Aşıklar:..

Dolmabahçedeki kedileri bilir misiniz?
.....ya oraya gelen aşıkları?
Aşık olmak için Dolmabahçeye mi gitmek lazım
.....yoksa; kedi olmak için mi illa ki?
Aslında ben Dolmabahçeden çok bALIKLARA üzülüyorum
.....Ne çektiğimi ancak Dolmabahçe bilebilir....
Tek şahidimse deniz; onunsa konuşacak 'yüz'ü yok...

Barış Ardahan

Adı Olmayan Şiir

Seni sevmek, yaşamak gözlerinde
Bir hayali anlatmak, bir ömrü harcamak
Seni sevmek ve sığınmak gökyüzüne
Sen uyurken çiçekleri dökmek avuçlarına
Ve sığınıp bir ağaç gölgesine, düşlemek
Kar yağdığında bembeyaz olmak, çocuklaşmak
Seni sevmek yaşamın paylaşılması
Pencereden sabahı beklemek
Geçen kuşların kanadında aramak seni
Çam ağaçlarının yeşilinde, ırmağın gürültüsünde bulmak
Her geçen gün daha da sen olmak
Sen ve sensiz olmak...

Bir gecenin gündüzü beklemesi gibi beklemek
Uzun ve karanlık
Umutsuz ve yalnız
Seni bağırarak sensiz sokaklara
Sesim kısılana dek 'SENİ SEVİYORUM' demek
Kokunu duymak gün boyunca yanımda
Ve paylaşabilmek her türkünün nakaratını
O son gülü koklayabilmek amacım
Seninle olabilmek ise tek ARZUM...

Barış Ardahan

Adım..... Öğretmen

Elinde tuttuğu torbada bir lokma ekmeği
Yırtık pet şişesinde umutları
Soruyorum ihtiyara adını yoksulluk diyor
Yardım etmek istiyorum benim gibi niceleri var diyor
Elini öpmek istiyorum utanıyor, etrafına bakınıyor
Konuşmak istiyorum, iki damla gözyaşı, boynunu büküyor
Hıçkırarak ağlıyor ihtiyar...

Ayrılmamı istiyor benden, kaderim benzemesin evlat diyerek
Dayanamıyorum takip ediyorum hayatı
İki duvar arasında üstünde yırtık çuvallar,
Elinde kuru ekmeğin parçası suyla da gitmiyor artık
Düğümleniyor herşey ihtiyar adamın boğazına
Üstündeki kıyafetler adem misali, dayanamıyor artık
Oturuyor Azraille başbaşa duvar kenarına
Hala lutûfkar, hala buyur ediyor elindekileri
Hala paylaşma çabası içerisinde birşeyleri
Hala öğretiyor, hala eğitiyor
Dayanamıyorum soruyorum ihtiyara
Neden hayat, neden insanlar
Adım..... öğretmen diyor....

Barış Ardahan

Ağlar mısın BEYAZIM? ...

Bir gün kötü haberimi alsan,
Ağlar mısın beyazım
Solmuş resmimin elinden tutup
Beni kara topraklarla paylaşır mısın?

Bırakır mısın beni yapayalnız,
Gzyaşlarımı dindirebilir misin?
Bir bebeğin ağlamasına kulaklarını tıkayabilir misin?
Ya beni sevmediğini söyleyebilir misin?

zlr msn beyazım bana birşey olsa,
Mezarımı ziyaret edebilir misin?
Ellerinle bana bir avuç su verir misin?
Soğuk gecelerde bensiz yapabilir misin?

Ellerimi uzatsam sana kavuşmak için;
Ellerinle ellerimi tutar mısın?
Bana yeni bir hayat bağışlar mısın sevdiğim?
ocuklarımın eşi olur musun?

Gözlerimin içine bakıp SENİ SEVİYORUM dermisin?

Barış Ardahan

Aklın Neredeydi?

Hiç ummazdın seni bırakıp gideceğini
Sen onun herşeyiydin, hayatı
Akşam oldu mu gözleri seni arardı; merak ederdi
Ellerini tutmak, gözlerinin içine bakmak
Hatta yanında durmak bile mutlu ederdi onu
Telefonlarda sesini duydumu kimse tutamazdı
Hele birde ' seni seviyorum ' dediysen...

Hatırlıyor musun?
En son ne zaman ona sımsıcak gülümsedin
Hangi gündü onu en son öperek uğurladığın
Söylenmesi gereken güzel kelimeleri anımsıyor musun hala?
Belki de sevdiğini bile unutmuşşundur; kimdir bu adam?
' Tanıştırıyım eşin, hayat arkadaşın, bir yastığın '

Son konuşmanızı hatırlıyor musun?
En son ne zaman seni seviyorum dediğini
Dil'ini en son ne zaman kullandığını onun için
Yanıdayken bilemedin madem kıymetini
Eller ayırmak isterken neredeydi yüreğin?
O gökyüzünde bile senin olurken; aklın neredeydi.

Barış Ardahan

Altıyüzüncü Şiir (Ensar AKTAŞ' a teşekkürler '600. şiir')

600.'cü şiirini ben yazmak istedim
İçinde 1' den 599.'cu şiire kadar esintiler olan
Altı üstü 599 değil mi?
Ha bir eksik ha bir fazla
Biten aşklar da 1'den başlamamış mıydı sanki?
Yüreğimi tazeledim..

Barış Ardahan

Annemi kaybettim...

Hayallerimi kaybettim annem,
Çocukluğumda kazandığım tüm güzellikleri
Bana öğrettiğin oyunları bile unuttum annem,
Gözlerindeki gülümsemeyi...

Kaç dakika olduki asır gibi geliyor
Yokluğun bir bıçak gibi bağrım deliyor
Düşündükçe annem insan nasıl deli oluyor,
Nasil bırakıp gitmeyi düşündün beni annem

Ne yaparım şimdi küçücük dünyamda
Hayat bir zindan oldu bana bu genç yaşımda
İçtiğim suyun bile anlamı yok sen olmayınca yanımda
Annem neden götürmedin beni de koynunda...

Hiç yaramazlık yapmazdım, üzmezdim seni;
Sen uykundan uyanana kadar beklerdim seni,
Dilimlediğin ekmeğimi sevdiğim gibi seni,
Bir seni, seni sevmeyi özledim annem

Özledim, ağladım annem; sözüm tutamadım.
İçlendimde hasretini içimde yutamadım
Gözlerimi yumdumda annem seni unutamadım..
Bana yaşamak yarım dır bundan gayrı...

Seni Seviyorum ANNEM...

Barış Ardahan

Aşk rüyadır çoğu zaman...

Aşk nasıl bir şey dostlar?
Dalar gider derler bazen insan için
Neden mi? nedenini ben de bilemiyorum...
Keşke öğrenebilsem...
Hiçbir şey yok zamana ait, durdu mu ki?
Süzüle süzüle damlıyor kalbine insanın
Durdurulmaz isyanı dillerde gönlün
Dalar gidersen ya bazen
İşte aşk o diyorlar doğru mu?
Yüreğin kuş olur çırpınır diyorlar, ürkek de olsa
Hani kalbinin atışı ayyuka çıkar,
Birazda utanırsın diyorlar...
Daha neler demiyorlar ki? ..
Kalbin hükmeder olur ya tüm bedenine
Acabalar başlar ya, ne yapsamla.
Dilin keğimi de yok...
Ne yapsak ki?
Yağmurda yâri düşünmek diyorlar aşka
Sabahı beklemek 'GÜNAYDIN' diyebilmek için
Bilenler bulması zor diyorlar gerçeğini
Kaybetmesi kolay...
Hiç yaşamadım, ne dersiniz dostlar?

Barış Ardahan

Atmak Vardı

Şimdi mehtaba karşı uzanmak vardı
Dalgaların ninnisinde uyumak
Güneşin doğuşunu seyretmek doyasıya
Gök yüzü kızıl, yer yüzü kızıl, kızılca kıyamet...

Oturup iki tek atmak var şimdi
Hafiften çakır keyif başlamak yeni bir güne
Bir günde olsada şişede saklamak dertleri
Kırılmasın diye şişeyi denize atmak vardı...

Barış Ardahan

Ayna

::

Sana en değerli hediyemi veriyorum

"Küçük bir ayna..."

.....Bakıp ta küçük sanılanın

.....aslında

.....ne denli büyük olabileceğini

.....görmek dileğiyle..

::

Barış Ardahan

Aytence

Birgün bir sır geçti yanımdan
Esmerceydi, birazda güzelce
Buğuluydu gözleri, İstanbulluymuş...
Güzelden de güzel geldi bana o gün
Bir hanımefendi geçti tüm güzelliğiyle sereserpe
Biraz ürkek, çokca nazlı, birazda...

Bahar geçti tüm güzelliğiyle yanımdan
Beyaz oldu, pembe oldu, düş oldu günlerim
Bir güzel geçti yanımdan, birde...
Gülüşünü görebildim ancak
Dalga oldu yıktı kalenin duvarlarını
Ne bir öncekine benziyordu nede bir sonrakine

Tekrar tekrar gördüm, gün güzel oldu
Arkadaşlık güzel oldu, dostluk güzel
Güzelin anlamını öğrendim, güzelce
Gün güzele döndü, güzel güne
Mutluluklar diliyorum sana güzelce
Biraz kendimden çokca sence...

Barış Ardahan

Bağlama Geceler

Yağmurda şemsiye kullanmayan bir kalp
Her adımda ezilen bastonum..
Tüten bacasından çıkan yanık kalbim;
Yağmur, baston ve baca...
Dostlarım, sevdiklerim,
Hayatım...
Yanı başımda ölümün sessizliği
Yıllar sonra yalnız; tek başıma
Sensizliğim,
Tuvaldeki fırça izleri, herşey...
Yüreğimi resmeder bu bağlama gecelerde..
Ne seveceğim bir düş,
Nede sevemeyeceğim bir gül isterim...
Hayat mutlu edecekse beni
Seni hatırlatan bir nefes getirsin
Bir tek onu,
Bir tek onu isterim
Yalnız değilsem,
Tutunacak umudum varsa
Başımı her kaldırdığımda;
Gökyüzünden hâlâ bir yıldız tutabiliyorsam,
Yıldızlar sevdaysa; aşksa, tutkuysa...
ve o yıldızlar bir bir süzülüp kalbime ulaşabiliyorsa hâlâ...

.....
Gene anılarım geldi aklıma; heyecanlandım işte...
Halbuki doktor yasakladı aşkı, sevdayı, heyecanı
Azda canlar yakmamıştım hani; yakışıklıydım da...
Yaşım yasakları kaldıramadı...

....
Doktor cânı değil hayatı yasakladı! ..

Barış Ardahan

Beni Hatırla

Bir mum alevi gibi titrerken gözlerin
Dalgalar fısıldıyorsa beni sana
Bir ceylanın kalbi gibi ürkek atıyorsa kalbin
Ve bihaberse yüreğin aşka dair
Sevmeyi ve seilmeyi bekliyorsan
Her mum yakışında beni hatırla.

Barış Ardahan

Bir fincan kahve...

Yaşamak, yaşamak bir acı kader
Yalnızlığında bir fincan kahvenin
Hatırında dolaşmak kırk gün kırk gece
Yaşamak, hergünüyle yaşanası olmak

Yaşamak, yaşamak hergün hayatı yeniden
Bir sonrakine ulaşmak bir öncekini kaybetmeden
Hiç durmadan endişe, özlem
Özgürlüğü için uçan bir sineğin cama vuruşu yaşamak

Her dakikasında yaşamak hayatın anlamında
Bir kartal misali engin ve durgun
Bir çığlık gibi hür ve gür olabilmek gerektiğinde
Yaşamak, her yönüyle örnek olmak yeni nesillere

Yaşamak, bir boş uçurum yalnızlığında insanın
Bir arayış, araç, amaç, teselli...
Bir umut sevdalılar için yaşamak
Yaşamak ölmeye değer bir hayat bulmak
Yaşamak...

Bir güvercinin kanat çırpması
Bir babanın ekmek kavgası, yaşamak
Bir annenin feryadı, çocukları...
Hayatın tadı, tuzu yaşamak

Yaşamak, insan gibi
Yaşamak, üretmek
Yaşamak, üzölmek ve sevinmek
Yaşamak, bir gül, bir el öpülesi
Yaşamak, vazgeçilmezi hayatın
Yaşamak, bir adım önde başı dik yaşamak!

Barış ARDAHAN

Barış Ardahan

Biz iki kardeşik...

Zeytin karası gözlerini severdim en çok senin,
Ne de güzeldi boncuk boncuk gökyüzü gözlerin,
Ağlayınca nemli bulutlar düşerdi gözlerine,
Kıyamazdım, toplardım...

Sesini her duyduğumda kapılara koşardım
Bir güvercin olurdu kalbim,
Avuçlarıma sevgi dolar;
Taşardım...

Su sesine benzetirdim sesini, gülerdin
Ve hatta dalga geçerdim musluklarla,
Bülbüller toplanırdı sen beni uyuturken;
Hain karga gelir, bozardı...

Çoğu kez evdeki süpürgeyi saklardım
Saçların kıskanmasın diye
Saçlarını elektrik çarpardı;
Ağlardım...

Kıskanırdım hep seni aynalardan,
Babam ayna getirirdi eve, kırardım! !
Sinirlenirdi bana, bazen döverdi,
Sen olur; ayna olur, susardım...

Sever gibi kızardı annemiz bize
Yaramazlar çabuk ortalığı toplayın diye.
Sen odayı;
Ben mutfağı toplardım...

Annemle babam kavga ederdi ya bazen,
Sen annemli olurdun, ben babamlı
Sonra biz de kavga ederdik mahsuzcuktan;
Ben annemi öperdim, sen babamı! ..

Barış Ardahan

Böyle şiir olur mu?

Dedikodular yapılır asırlar boyu
O şunu dedi
Bu bunu dedi
Şu şunu dedi
O bunu yaptı
Bu bunu yaptı
Şu şunu yaptı
Kıskanır insan hemcinslerinden kendini
Onun karışı bunu almış
Bunun karısı şunu almış
Şunun karısı....
Onun 1999 model arabası var
Bunun 2003 model arabası var
Şunun son model arabası var
Dünya üzerinde insan oldukça kıskançlık da olacak elbet
O benden güzel
Bu benden daha güzel
Şu benden çok daha güzel
O şu saç modelini yaptırmış
Bu şu saç modelini yaptırmış
Şu şu saç modelini yaptırmış
Valla bu işin sonu yok ben bulamadım
Yok o bunu seviyormuş
Yok bu bunu çok seviyormuş
Yok şu şunu daha fazla seviyormuş
O şunu sevdi bunu söyledi
Bu bunu sevdi şunu söyledi
Şu şunu sevdi onu söyledi
Ben sevdim, hemde delice, milletten banane
Yok o, şu, bu...
Onu dedi, bunu dedi, şunu dedi
Dilim seviyorum dedi
Yüreğim onayladı
Bende yazdım
O da çatlasın, şu da çatlasın, bu da çatlasın...

Barış Ardahan

Buğulu camlar

Zamanla alışırın buğulu camların ardından bakmaya
Zamanla hayata alışırın...

Kalmasını isterken gökyüzündeki yıldızların
Amansız bir karanlıkta bulursun kendini
Oyunun adı kovalamacadır;
Karanlığı söndürürsün, temenniler yıldızlaşır o zaman
Ve her yıldızı alıp göğsüne takmak istersin

Zamanla alışırın buğulu camların ardından bakmaya
Zamanla hayata alışırın...

Tutmak istersin bir çocuğun elinden; tutamazsın!
Agusunda boğulursun; gözyaşlarında,
Sevmek istersin; kaçıtır gözlerini senden
Bağırarak istersin...
Çocukluğun aklına gelir; ağlarsın! !

Son bir kez bakarsın hayatın ardından,
Zamanla alışırın buğulu camların ardından bakmaya
Zamanla hayata alışırın;
Kelimeler yalnızlığın olur...

Barış Ardahan

DENEMELER

BİR SU DAMLASI GÖKYÜZÜNDE
DALGA DALGA ÇİSİL ÇİSİL YAR GÖZLERİMDE
ÇAMA DAYANMIŞ YORGUN YÜREGİMDE
YAR SESİYLE AŞKA UYANDIM

Barış Ardahan

Eş ruh...

Hayat sevmek,
Sevmek aşık olmak,
Aşık olmak şiir,
Şiir tutku,
Tutku paylaşmak,
Paylaşmak insan,
İnsan çoğalmak,
Çoğalmak ihtiyaç,
İhtiyaç zaruriyet
Zaruriyet hayatın ta kendisi
Hayatın ta kendisi bile eş ruha sahip ise;
Neden insanlar hala kendilerinden kaçıyorlar?

Barış Ardahan

GeCe ŞaHiT

.....Bir gece şahitti o ateşli öpüşmeye,,,

.....Dudaklar sen;

.....Ben ise dil'im....

Barış Ardahan

Gençliğimi geri verin..

Ne zamanı susturabilir yüreğin,
Ne geçmişi geri getirebilir artık bileğin
Yaşadığınız güzellikler sizin olsun;
Yeter ki bana gençliğimi geri verin...

.....
.....

Elmalar al al olur baharın güzün,
Yapraklar yeşil yeşil tarhana kokar
Irgatlar çapa sallar pamuk tarlalarında
Çapası alın teri olur pamuğun yâr

Değerini bilemedim, büyüklüğünü,
Ellerden gördüm nasıl hasretle tüttüğünü
Akşam olupta bel'im büktüğünü..
İşle o zaman gidince anladım

Yaylasından geçemez oldum
Akan pınarından içemez oldum
Güzel gördümde sevemez oldum..
Yâr'ım benden gittin gideli...

Barış Ardahan

Gidenlerin Türküsü

Kimdir ki bu dağları böyle hırçınlaştıran
Yüreğine kamçılar vurup ah eden sevdiğine
İhaneti dost bilip varlığına sırt çeviren
İhanet; sessizliğin ilk adımı, düşman başına...

Dinmedi içimdeki öfkem
Sessizliğim oldun gitgide, yalanlarım
Farkında değildim geçen baharların,
Kışım oldun, unutmak istedim seni
Son bir umutla haykırdım geceye kal diye
Vagonlarına yükledim sorularımı hayatın
O kim di? Sen kimdin? Biz kimdik? ...

Barış Ardahan

Gurur taşıyorlar

Bir akşam nasıl kar yağıyor,
İşim vardı ben ilçedeydim,
5-10 dakika geçtim,
Gelmemişlerdir diye düşünüyordum,
Hepsi ordaydılar...

Derse başlamadan önce konuştum teker teker
Bir tanesi ne dedi biliyor musun?

Gece gözümü kapatıyorum,
Gözümün önüne yazılar geliyor,
Okumaya çalışıyorum
İnanamıyorum kendime ben miyim?
Gecenin bir yarısında uykumu bölerek
Rüyamda bi gayret okumaya çalışıyorum

Satı hanım, 4 çocuk annesi, 65 yaşında
Çok başarılı değil, birazda mahcup
Boyununu bükerek yanıma geldi akşam kurstan önce
Onu yapamıyor diye göndereceğimizi sanmış
Nasıl sarılıyor boynuma göndermeyin diye...
Ağlıyorum...

Ben gayret ediyorum ama bu kadar oluyor diyor
Beni göndermeyin ben gidip geleyim
Bir köşede sessiz sedasız otururum, engellemem kimseyi
Ne öğrenirsem kâr, bir daha bu fırsatı bulamam

Dinliyorum herkesi bir bir,
Yanlarına gidip defterlerine yeni öğrettiğim fişi yazıyorum

Kulağıma eğilmiş diyor ki;
Sana ekmek, yumurta getirdim, çıkışta önden gitme de vereyim
Hepsinin elinde kendi yaptıkları birşeyler
Kimisinde peynir, kimisinde yoğurt, kimisinde bir parça ekmek, kıt kanaat
Çocuklar gibi hepsi, yüzleri gülüyor...

Bizim okula taşımali eğitim yapıyorlar,
Bir emektar servisle köy yollarında; umut taşıyorlar
Gurur taşıyorlar....

Barış Ardahan

GÜLÜN ÖMRÜ TEZ OLUR

.....Doğar tomurcuk
hayata atılır;
.....Büyür gonca
hayatı öğrenir;
.....Ölür gül...
bir seviyi anlatır,
Yada soğuk yüreklere yangın olur...
doğar, büyür ve ölür goncagül...

Barış Ardahan

GÜNEŞ

Var mıydı böyle habersiz bırakıp gitmek dostlarını?
Bu muydu seninle konuştuklarımız?
Hayallerin, düşlerin ne olacak şimdi?
Ya bizler...

Daha bir gün önce paylaşmadık mı hüznümüzü?
Anılarımızla kahkahalara meydan okumadık mı?
Bizler değil miydik yenilmemek için söz veren hayata
Kadere yenilmek ONSEKİZİNDE...

Sen değil miydin yapacağım çok şey var diyen?
İdealim buydu, BAŞARDİM, BAŞARACAGIM...
Daha neler neler konuşmuştuk o son günde
Hatırlıyorsun, alacaksın değil mi?

Bu kadar kolay mı sanıyorsun bizlerden kurtulmak.
Çok mu uzak sanki bizler için de orada olmak.
Hayata doymadan 18'inde toprağın olmak.
Ne gariptir ki bir dakika önce yaşayıp.
Bir dakika sonra kuş olup ebediyen uçmak.

Barış Ardahan

Hayatın tasviri...

Hayatın sizlerle en kısa özetini paylaşmak istedim affınıza sığınarak;

'Hay...-At' ..... 'Ha...-yAt' ..... 'ha...-Y-...at'

'Doğar'.   'Yaşar'.   'Ölür'

İNSAN...

Barış Ardahan

Hecelerim YaĞMuR oldu...

Yalnızlığını gözledim
Hüzünlü bakışlarda
Bir haykırış oldun bende
Sensiz geçen hazanlarda
Yağmur yağar geceleri
Hüzün kokar heceleri
Bir sevda masalında
Dudaklarım senin oldu...
Hecem oldun şiirlerde
'S' ler kaldı gülüşlerde
Sensiz geçen her gecede,
Hecelerim yağmur oldu!

Barış Ardahan

İlk Seni Böyle Sevdim

Yaralım, ceylanım, beyazım
Hayat kaynağım, pınarım
Gökkubbem, evim, ışığım
Anlamım, anlatamadığım
Gölüşüm, hüznüm, barakam
Çökmüşüm, üzgünüm, bicanım
Rüzgarım, karım, yağmurum, sudamlam
Yüreğimde titreyenim, busem
İlk AŞKIM benim
Gözbebeğim...
Adım, anlamım
' *****'m... '

07/09/2002

Barış Ardahan

İnsanların ADI YaLaN

Gün gelir sözler yağmur olur, kar olur
Rüzgâr olur unutulur bu koca dünyada
Söze dair bir iz bile bulamazsın ardından
Yalan olur, inkâr olur, is olur
Gün gelir sese dair bir iz bulamazsın
Beste olur, nakış olur, saz olur
Ses sus olur, tel kopar, yarım olur
Duygu olur, güç olur, ulaşamazsın
Gün gelir sevdâya karşı bir umut bulamazsın
Öksüz olur, yâr olur, sevdalı olur
Şimşek olur gürler, çocuk olur ağlar
Korkarsın fakat duyamazsın...
Barış ARDAHAN

Barış Ardahan

İstanbul buraya kadar...

Şimdi beni yüreğimden vurdun kardeşim
Kardeşler kardeşlerini vurmazdı ama sen iyi ettin
Sanki bir parçam canlandı şimdi dizelerinle yarım kalan
Boğazda balık tuttuğum günlerimi hatırladım
Oltama vuran güzel deniz kızlarını,
Bir de İstanbul'da hayatı...

Kız kulesini anımsattı gözlerimde masalsı
Haykıran beşikteki bebekleri agular arasında
Senden yana güzel olan birkaç dipnotu...
Ah İstanbul,
Hayat sensin, dert sensin, öğretensin;
Yıkıl İSTANBUL, düş dizlerimin dibine
Başın kalsın altında, günahların....
Yuttuğun insanlar yürek olsun, düş olsun sana
Dua olsun, gözyaşı...

Don İSTANBUL
Yan İstanbul
Yut yutabildiğin kadar
Genç, yaşlı, demeden
Bir sigara dumanında kaybolana kadar
Hafızada iz olana kadar
Ölene kadar herşey İstanbul
Buraya kadar...

Barış Ardahan

Karanlıkta güneşi gördüm...

Bulutlar yastığım oldu...
O gece uyumadım
Gözleri ve gülüşleri görmeliydin
Muhteşemdi...

10 tane yeni güne atan kalp
Sanki yıllara inat, meydan okuyorlardı
Yeniden hecelediler hayatı
Silbaştan öğrendiler

...
...

Deftere yazılan her hecede
Okuma yazma azmini gördüm
70 yaşındaki delikanlıları
15'indeki genç kızları
Su başında okunan yazıları
Kerpiç duvarlara çamurla sıvanan gülücükleri gördüm

Hayat içinde hayatı gördüm
Azmi, heyecanı, kuşakları gördüm sıra sıra
7'den 70'i gördüm
Öğretmen olduğumdan beri
İlk defa karanlıkta güneşi gördüm....

Barış Ardahan

Kırçıçeği

Bir kırçıçeği hayal etsen
Gözleri mavi, yaprakları efûli
Dans etse rüzgârla,1,1-2,1-2-3
Yalanlarında bizi anlatsa
Taşlaşmış toprağı kiskandırırsa
Ve umutlarında çocuklar yeşertse

Bir sevda hayal etsen
Masallarda süregelen
Yaşlı dede ve torununu...
Sallanan sandalyeler gibi rahat
Bir şiir gibi akıcı olsa
Birsu, hayat ve yarınlar...

Bir umut hayal etsen
Hayatında kötü olmayan
En kötü düşü sevda, hep sevdalı
Duvar gibi sert, köhne kulübe
Bir duman gibi serseri, maviye kara
Buz parçası, ince ve mağrur

Bir gonca hayal etsen
El değmemiş, sereserpe
Gözlere inat, manalı, cesur
Sadece yağmurla sevişen
Saatlerce, günlerce, yorgunca...
Umarsızca, Yâre gül, güle naz...

Barış Ardahan

Korkak Şairler

İçlenirim ya sevdiğim elimde değil, özledim seni

....

Çocukluğuma uzanırdı elim seninleyken
Şaçlarında hüznüleri örüp; sevdaları büyütürdük evcilik oyunlarında
Aynı erik ağacından elma aşırırdık hatta; bizimkisi macera olsun...

Bir ipin ucunda sallanan kuklaydık ikimizde
Piyano tuşlarında salınan güzel birer beste
Küçük ellerinde beslenen kocaman umutlar
Çocuktuk işte ikimizde...

Kayıp kentlerin değersiz elmaslarıydık o günlerde
Bacağımız aksak yüreğimiz tek,
Sarmaş dolaş sallanan yapraklardan farksızdık,
Serseri bir hüznü keserdi hep yolumuzu; ağlardık...

Yüreğimizi umutlarımız gibi tek sermayemiz,
Korkularımızdı yalanlarımızdan ayıran bizi adam gibi,
Bir sokak lambasına sarılıp ağladığım günü hatırlarım senin için;
Yalan yanlış sevdaları anlatan KORKAK şairler gibi...

Barış Ardahan

Merak Eder Oldum

Dediler ki bir ceylan suya inmiş elinde gülü
Nailine kurşun çekmiş hiç etmiş dili
Zülfün teli nakış olmuş islenmiş ırmak dalı
Merak eder oldum namluda ki güzel egi

..
..

Yürek çıkmış artık yar elinden
Güzel gelir çirkinin ardından
Kimse gülmez kederinden ahından
Yar güle ne'dem eder merak eder oldum

..

..
Üzme egim kendi kendini
Su bile bilir kendi bendini
Tutulacak gülü sümbülü
Sır olalı merak eder oldum

..

..
Yar elinde dalda gülü almadım
Soran oldu seni ona vermedim
Gülmedin diye diken bile dermedim
Yar ne zaman gülecek merak eder oldum..

..

..
Şimdi egi sorar anlamını yazımı
Bilmez ki kendi yazar şiirin sözünü
Ne yapayım göremedik güzel yüzünü
Güzel derdinden gülemez oldum..

Barış Ardahan

Miss *****

Yalnızlık yarım, yârim gardiyanlar,
Bir istanbul akşamı hüznü dolu, aşk dolu
Beşiktaş - Şişli - Güneşli...
25.06.2001 İSTANBUL

Ve mahkemeler devralır nöbeti geceden
Bir kalemin dertli horultusu vurur geceye
Birde tik tak sesleri duyulur, unutmuşum...
Ayak sesi mektup olur, yollar sevdalı...

Sabah olur kör olası bir gecenin ardından
Umut dolu, yük dolu, güç dolu
Başarmak arzusu, yorgunluk, sevinç ve tabiki sen
Yine akşam olur bir sevdalı gündüzün ardından
Geceyi bekler yalnız koynunda sabah,
Umudu besler her doğan yeni günde;
Noktaların kalktığı, bu tekerrür gecelerde...

Barış Ardahan

Ne güzel

Hey gidi koca ınar,
Senin de yaprakların sararıyor artık
Bak görüyor musun; dinle o zaman,
Artık çocuklar yok etrafında; kahkahalar
Bir sen, bir ben, bir de emektar bank var; başbaşa kaldık...
Bak görüyormusun, sen de ben de şiir olduk sonunda

Üzülme bre koca ınar; hem biliyor musun?
Ne güzel bir şiiri paylaşmak seninle
Yaşamak unutulmuş mısralarda kesik kesik
Kimi gün biraz fazla kimi gün biraz eksik
Yaşlanmak her şiirin son dizesinde

Hayat bu değil mi?
Sonu aramak,
Sonu olmayan şiirlerde...

Barış Ardahan

Olması Gereken

... ve benzememek yangında yanan bir dala
Yok olmamak, ezilmemek yangına
Barındırabilmek amacım daha fazla kuşu dallarımda
Ve onların seslerini duyabilmek taşıyabildiğim sürece

Kavgam bunun için, sevdam, düşüm
Hergün bir fikir ileri gidebilmek
Bir adım ilerleyebilmek, büyütebilmek adımlarımı
Bana sunulanla yetinmemek...

Her gün ileriye taşımak amacım kendimi
Alabildiğim kadar; en az verebilmek!
Bir su gibi yol bulmak engelli yollarda
Her gün sulayabilmek bir susuz tarlayı

Konuştuğumda ifade edebilmek kendimi
Ve benzememek savaşlarda yitirilmiş evlere
Her gün yeniden başlayıp bir tuğla daha koyabilmek üzerine
Her gün yeni bir kat çıkabilmek amacım hayata
Ve hayatın üzerine...

Barış Ardahan

Ozan ol dediler...

Œiir yazmayacaktım çok ısrar ettiler
Bu çocuk Œiir yazmayı beceremez dediler
Her yazdığım Œiirin arkasından güldüler
Œiir olduk yine ne fayda

Elimden tutup bir ozana verdiler
Al eline bir bağlama ustan gibi ol dediler
Kırdığım sazların parasını da vermediler
Œiir olduk yine ne fayda

Dayanamadılar el kızına gittiler
Kaynanama dert yanıp hırslarını güttüler
Bir de sopa bulup belim ağrı dürttüler
Œiir olduk yine ne fayda

Ellerim tutmaz oldu belim büküldü
El kızının narin teli zülfüne döküldü
Ben seni sevdim boşver dedi dikildi
Œimdi ozan olsam kime ne fayda

Barış ARDAHAN

Barış Ardahan

Ölüm Bize Biz Ölüme Yabancı

Bana güzeli kim öğretecek şimdi?
Gözlerimle yaktığım ateşi kim söndürebilecek annem
Hangi masal kahramanı oynayabilecek ölümü benim gibi
Kim SAVAŞ'ı unutturabilecek bana, ya seni...

....
....

Ölümler sessiz gelir geceleri,
Geceyi ağıtlar böler hece hece
Gözyaşları yüzler yıkar...
Heceler ölüm kokar, gözyaşı...

Ne haberi vardır ölümün heceden,
Ne gecı, ne genci dinler;
Yürek durur kurtulur yâ bu beden,
Biz ölüme, ölüm bize yabancı.

Hancı doldur, azrailde misafirim bu gece,
Hey yabancı; evet sen, yüzü kanlı
Son nefesinde gül getir, selam getir anamdan...
Unutmuşsundur ya alamadıkca canımı,
Ölüm bize biz ölüme yabancı...

Barış Ardahan

Sedef Gözler

Gözler tanıdık bir güzel aradı
Yine günlerden birgnd,
Diğer günlerden farksız bir gün
Sedef gözlere mahkum olduğum bir gündü;
Sedeflerden bir gündü.

Gamzelerin ağladığı bir gün takip etti o günü,
Yine günlerden bir gündü
Diğer günlerden farklı
Gamzelerin güldüğü birgün oldu,
O gündü işte o gün, beklenen;
Sedeflerin gamzelere mahkum olduğu gün;

Doğuşum senin olduğum o gündü...

Barış Ardahan

Seni Seviyorum...

Gece karanlığı örter üstümü
Gece ayaz, gece sessiz, gece sensiz
Böcekler bile bir farklı ötüyor yokluğunda
Gece yârim, gece sırdaşım, gece mâhkum
Sokak lambaları bile aydınlatmıyor karanlığı
Sesinle dans eden ağaçlar da yok artık
Seni görünce delice atan kalp
Senin yokluğunda ay bile hüznü, ay donuk
Senin oturduğun sandalyen bile artık bana düşman
Su içtiğin bardağın, çatalın, tabağın...
Dokunduğunda ses veren bozuk zilim
Artık o bile çalmıyor...iyice sustu.
Nedendir bilmem
Telefonlar bir sevdalı gelir oldu bana yokluğunda
Özlemeyi özlemişim besbelli
Düşünmeyi, sevmeyi birini, birilerini
Aşkı özlemişim, tutkuyu, su içmeyi, heyecanı
Sessizliğe dil olmayı, haykırmayı özlemişim
Kaybettiğim düşlerimi özlemişim
Varlığında doğduğum kadar yokluğunda ölmeyi
'SENİ SEVİYORUM'demeyi özlemişim
'S E N İ S E V İ Y O R U M'

Barış Ardahan

Sevdam Kalsın Yüreğinde

Olur ya birgün olurda sevmediğini anlarsan,
Vur kalbimi, vur duvarlara, taşlara
Her atışında senin ismini söylesin.
Her durduğunda bir daha vur kendini görene kadar, acıma...

Gün gelirden yanıldığını anlarsan,
Durma çarp kapıyı arkana bakmadan
Ne rüzgarın, ne de sesini duyayım ayrılığın
Ansızın, güpegündüz yık git beni...

Sevdiğini; özlediğini anlarsan,
Durma koş, düşünme hiçbirşeyi
Anahtarım sensin; EŞİM, tüten bacam
Bekleme gir hayatıma, sesimsin

Gün gelirden TÜKENDİĞİMİ anlarsan...
Ne olur unut beni, adımı unut,
Güzellikler kalsın üzerine titrediğim yüreğinde,
SEVDAM KALSIN...

Barış Ardahan

Sivilcem:.1...

Kaderim yüzümdeki küçük sivilcem
Sanki patlatsam onu bütün sıkıntılarım gidecek
Baş koyduğum yastığımdaki anılarım lime lime olmuş
Cam ardından kedileri besleyen sevimli bir kuş misali

Çocukluğumun en çok çelik çomak oynadığımız sokaklarını özledim
Her seferinde camını kırdığım kasabımızın yüzünü
Köşe başındaki boyacı sandıklarını
Ellerinde 5 lira simit kuyruğundaki gülümseyen çocukları

Gecelerim hep aynı düşle bölünürdü o sokakta
Her sabah aynı merdivenler uğurlardı adımlarımı
Ve her köşeyi döndüğümde yine o güzel çıkardı karşıma
Açılmayıp ta kelimeleri yuttuğum şarap misali

Barış Ardahan

Şiirin Adını Sahibi Koyacak

Gördüğümde ıslak mıydı ellerin
Yoksa kaderin nemi mi vurmuştu gölgesine
Rüzgarında savrulurken gözlerin ilkbakışında
Bana bir çocuğun ellerini uzattığını hatırlattın..

.....

Heyecandan mıdır bilmem uzatamadım ellerimi o yokuştan
Ve çekemedim gözlerimi o aynı noktadaki kağıştan
Korkumdan kelimeler gözlerimi kapattı;
Belkide yorgunluktan...

İlk defa yeniden birisinin gözlerindeki çocuğu gördüm
Belki de kendimin çocukluğuydu bu; ondan ısındım
Geçen her dakika nasılda uzun geldi bana zamana kısıldım
Saati ters çevirip gözlerinde ben durdum; zamanı durduramadım...

Anlaşılamamak ya benim tek korkum biliyorum anlatamadım
Sen durdukça ben bundan kurtulamadım
Gözlerinin içi güldü ya sonra birden anlayamadım
Sevincimden kalbimi göğe düşürdüm...

.....

Sevindirmek ne güzel değil mi minicik bir çocuğu
Gözlerindeki mutluluğu okumak yanında
Bir de kelebek hediye etmek ona uçurması için
Aldığın kelebeği dünden beri unutamadım...

Baka kaldım ardın sıra yokuştan sen ayrılırken
O yokuşa ardından tırmanamadım
Köşeyi dönüpte kayboldun ya birden sen
O yokuşa bir türlü ısınamadım...

Sana teşekkür etme fırsatım olamadı
Ne olduğunu o anda anlayamadım
Aklım başıma geç geldi ama
Gördüğüm güzelliği, inceliği unutamadım

Sana bir şiir yollayacağım doğaçlama çala kalem yazılan
Nedenini biliyorsun, sende gizli, senin olan...
Hayatımın 330 sayfasını okudum dün gece soluksuz hiç durmadan
Ve herşey için;
Sana teşekkür etmek istedim ardın sıra o yokuştan...

Barış Ardahan

Tütün Mahkumu...

Yine bir akşam eski akşamlardan farksız
Yine uykusuz gecelerin mahkûmuyum ben
Gökyüzünde bile birkaç yıldızın ışığı yanıyor
Bense yalnızlığınla sohbet ediyorum.
Uzanmış gecenin bir yarısı şiir yazıyorum iyi mi?
Garip bir duygu kalem oluyor seni her düşündüğümde
Kalbimin zoruyla yazıyor ellerim
Ve sadece ben duyuyorum yazdıklarımı
Ellerim, tütün sarısı ellerim
Sadece senin için mola veriyor
Sadece senin için, gecenin bir yarısı
Dumanların kapladığı zehirli akşamlarda...

Barış Ardahan

Üç Saniye...

..İnsanoğlu AŞK'ı üç saniyede keşfeder;

..Bir: Ağırbaşlılık

..İki: Şefkat

..Üç: Kuvvet

..Bir, iki, üç...

Barış Ardahan

Yalnızlık İnsan Yarısı...

Boğulur rüzgarda insanın sesi
Eritir bakışlar o kor çeliği
Bir deli yürek vurdumu seni
Kaybeder kendini yalnızlıkta insan
Git gide ırmak kurur, toprak kurur, yürek kurur
Şanırsın ki yürek sus olmuş imdada vurur
İnsan sevince durmaz zaman ki; o durur
Kaybeder kendini yalnızlıkta insan
Kimseye uymaz Barıştır sözüm
Yalanda, düşmanlıkta yoktur gözüm
Şiir yazdım belli aşktır özüm
Kaybeder kendini yalnızlıkta insan

Barış Ardahan

Yanık olur yörüklerin sevdası...

Yanık olur yörüklerin sevdası
Kokusu öyle böyle değil ta ötelerden gelir
Benzemez hiçbir şeye
Ne boğazdaki balığa nede rakıya değişirim

Tanık olur yörüklerin sevdası
Türkü tuttururlar ardı sıra dağlara
Nice yavuklular okur yiğidini
Sevda türküsü derler işte bunun adına

Sevdiği yiğidine kilim dokur
Nakış nakış işler yüreğinin motifini ak gelin
Gerektiğinde sırdaş, gerektiğinde er olur
Sevda türküsü derler işte bunun adına

Anadolum, kadınım, erim
Paylaşılmazım, yüreğim
Adım, namusum, anlamım
Varlığım, sevdam, sevda türküm benim

Barış Ardahan

Yaşarcasına...

Zamanı ve hayatı aldatırız çoğu zaman
Hayatımızı değiştiririz sözde
Varı da yoğu da aynı yere uğurlarız
Zamanı zamana dağıtır kendimizi aldatırız

Yorumlar kalır yaşamdan sonlarda
Kendimizden yalan, yanlış bahsederiz
Başkasını sunarız kadehte buseye
Yüreğin titrediği yerde çaresiz kalır sunarız

Biz böyleyiz işte..
Asıl olan seslenir içimizden
Güzeli, çoğu seçeriz, rahatı, gülümsemeyi
Rüzgârın taşıdığı meltem dokunursa bize sahte yüzlere bürünürüz

Başarmışcasına;
Sonunda bir parça yolculuk yorgunluğu sarar bedenimizi
Sevdağının mektubunu ulaştırma heyecanı desem; buda sahtedir...
Ve yeni mektupları beklerken beni bana anlatır hayat
Kalemlerin sustuğu yerde; işte o zaman çekilmez olur hayat!

Barış Ardahan

Yollar yetmez mi canım yaktığın! !

Yirmi ay oldu gülüm seveli,
Gülü dikensiz sayıp onun olalı
Aşkı anlayıp ta yarım kalalı;
Yollar yetmez mi canım yaktığın! !

Eller çok bilirken ben hiç bilmedim,
Haramı, yanlışı, göçü seçmedim
Düşündükçe uçurumdan nasıl uçmadım;
Yollar yetmez mi canım yaktığın! !

Ağladım çoğu kez, diken ağlar mı?
Dalları olmayan ağaca kuşlar konar mı?
Yârinden ayrı olana dayan denir mi?
Yollar yetmez mi canım yaktığın! !

Bir iken iki oldum, eller kıskandı
Sevgime aşkıma düşler süslendi,
Ben sustukça kara karga hırslandı;
Yollar yetmez mi canım yaktığın! !

Gül istedi dikenleri aldurdım,
Dikenleri ellerimle yoldurdum,
Akan kanımı hasretinle durdurdum;
Yollar yetmez mi canım yaktığın! !

Uzak dert oldu şu kel başıma,
Kimse bilmez döktüğüm yaşı tek başıma,
Anlatsam masal gelir dert yoldaşıma;
Yollar yetmez mi canım yaktığın! !

Üzüldükçe derdime dertler ekledim,
Sevdiğimden düş değil sabır bekledim,
Tütün bacama hergün duman yükledim;
Yollar yetmez mi canım yaktığın! !

Gün geçti dertli yollardan geçtik,
Bir yudum suyu beraber içtik,
Zaman zoru vurdu, ondan da geçtik;
Yollar yetmez mi canım yaktığın! !

Bugün gördüm diye dünler kıskandı
Gözüm yere baktı yeller kıskandı,
Kerem ile Aslı, Mecnûn kıskandı;
Yollar yetmez mi canım yaktığın! !

Kara kaşın var diye sevmedim seni
Eller servet verdi vermedim seni,
Her soluduğum nefeste özledim seni;
Yollar yetti gayrı canım yaktığın! ! !

Barış Ardahan

ZelZeLe

B aşardım sonunda tekrar tekrar ölmedim; yedi kat dile kolay
A rkamda ceset bile bırakmadan taşıdım kanları
R ahahat yüzü görmedim kıvrıldığı çeliklerde
I sırgan otlarını saymazsam rahattım da yatarken kuş tüyü betonlarda..
Ş aşılacak kadar da uMUTLUYDU azrail; korkan ise yine ben; o terk-i diyarlarda

A rdında bahar kışa döndü, sıcak ayaza
R üyalar kabus görür oldu, azrail ise melek...
D emirler sanki duvarları değil yüreğimi deliyordu
A rdım sıra bekleyenler taş oldu, demir oldu, ayaz oldu,
H ayat yine sundu gülümseyen zehrini; zehir, ağlattı...
A rdı sıra nicelerini bıraktı; sımsıcak yürekli çelik güllere
N az yaptı; şaka yaptı aklınca zelzele, ölümüne sevenlere...

Barış Ardahan